

عنوان مقاله:

حقوق طبیعی و حقوق بشر

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق بشر، دوره 8، شماره 15 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ناصر قربان نیا - دانشیار گروه حقوق دانشگاه مفید

خلاصه مقاله:

بی‌بهرگی حقوق بشر از مبانی فلسفی و انسان‌شناختی مایه ضعف، سستی و آسیب‌پذیری آن است. به این پرسش که از لحاظ منطقی چگونه از انسان بودن انسان به صاحب حق بودن او می‌رسیم، پاسخ‌های متعدد داده شده است. باور به حقوق توجیهی است که طرفدارانی صاحب نام دارد. البته بر سر راه مدافعان حقوق طبیعی چالش‌های بعضاً جدی وجود دارد؛ اما در عین حال می‌توان با اعتقاد به حقوق طبیعی به عنوان یک مبنای حقوق بشر، دسته‌ای از حقوق بشر را روایتی نو از آن دانست. ادعای این مقاله آن نیست که میان طبیعی و حقوق بشر نسبت این همانی وجود دارد. مفهوم حقوق بشر متفاوت از حقوق طبیعی است. سخن در رابطه وثیقی است که میان حقوق بشر امروزی و نظریه اولیه حقوق طبیعی که ردپای آن را در حقوق اسلام نیز می‌توان دید، وجود دارد. تا جایی که می‌توان حقوق طبیعی را مبنا و توجیه‌گر بسیاری از حق‌های مصرح در اسناد بین‌المللی حقوق بشر دانست. نگارنده می‌کوشد در این مقاله نشان دهد که بذره‌های حقوق بشر در زمینه‌های مستعد نظریه حقوق طبیعی پاشیده شده و همین امر در شکوفایی حقوق بشر موثر افتاد. بنابراین از ریشه جدا می‌ماند و نه از آن بی‌نیاز.

کلمات کلیدی:

حقوق طبیعی، حقوق بشر، مبنای حقوق بشر، حقوق بنیادین، قوانین جهانشمول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601448>

